

Λειτουργικά Συστήματα

Ενότητα 7: Χειρισμός PID διεργασιών.
Χειρισμός σημάτων. Υλοποίηση χρονομέτρων
με σήματα. Ιεραρχία διεργασιών.

Επιβλέπων: Δασυγένης Μηνάς
Παυλίδου Ελένη

Δρ. Μηνάς Δασυγένης
mdasyg@ieee.org

Εργαστήριο Λειτουργικών Συστημάτων
<http://arch.ece.uowm.gr/courses/os/>

Άδειες Χρήσης

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons.
- Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «**Ανοικτά Ψηφιακά Μαθήματα στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας**» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

PID διεργασιών.

- Διεργασία είναι ένα πρόγραμμα υπό εκτέλεση.
- Κάθε διεργασία χαρακτηρίζεται από έναν ακέραιο, το PID (Process ID – Αριθμός Ταυτότητας Διεργασίας). Δεν αλλάζει ποτέ!
- Κάθε διεργασία έχει μια άλλη διεργασία ως γονέα (parent).
- Οι διεργασίες αποτελούν δέντρο. Ρίζα: διεργασία `init` με `pid=1`.

System calls για διεργασίες (1/2)

- `pid_t fork()`: Δημιουργεί μια νέα διεργασία που είναι αντίγραφο της καλούσας διεργασίας.
- `int execve(prog, argv, envp)`: Αλλάζει το εκτελέσιμο πρόγραμμα της τρέχουσας διεργασίας.
- `pid_t wait(status)`: Ελέγχει και (πιθανώς) περιμένει μέχρι μια διεργασία να τερματίσει.

System calls για διεργασίες (2/2)

- `void _exit(status)`: Τερματίζει την τρέχουσα διεργασία.
  - `pid_t getpid()`: Επιστρέφει PID τρέχουσας διεργασίας.
  - `pid_t getppid()`: Επιστρέφει το PID γονέα της τρέχουσας διεργασίας
- Κλήσεις συστήματος `getpid` και `getppid`
- `int getpid()`
  - `int getppid()`

Επιστρέφουν τις ταυτότητες μιας διεργασίας και του γονέα αντίστοιχα.

getpid()

➤ Η συνάρτηση `getpid()` επιστρέφει το process id της τρέχουσας διεργασίας, π.χ.

- ```
#include <stdio.h>
#include <unistd.h>   /* For getpid() */
int main()   {
    printf("Process id: %d\n", getpid());
    return 0;
}
```

- Εκτέλεση στο τερματικό: 

```
$ ./a.out
Process id: 3757
$ ./a.out
Process id: 3760
```


getppid() (1/2)

- Για να διαβάσουμε τις ταυτότητες από ένα πρόγραμμα C στο UNIX χρησιμοποιούμε τα ακόλουθα:

```
#include pid_t getpid(void); // ProcessID
                                διεργασίας.
pid_t getppid(void); // ProcessID πατέρα.
pid_t getuid(void); // Real UserID
                                διεργασίας.
pid_t getgid(void); // Real GroupID
                                διεργασίας.
```


getppid() (2/2)

```
#include<unistd.h>
int main()
{
    printf("My pid = %d. My parent's pid =
%d\n", getpid(), getppid());
    exit(0);
}
```

My pid = 5456. My parent's pid = 2616

My pid = 2668. My parent's pid = 2616

My pid = 2440. My parent's pid = 2616

! Ο πατέρας είναι το κέλυφος, επομένως δεν αλλάζει τιμή.

Ρουτίνες χειρισμού signals

- `sigaction(int num, newaction, oldaction)`: Θέτει το νέο `sigaction` για το δεδομένο `signal`.
- `sigprocmask(how, set, oldset)`: Block και unblock διάφορα `signals`.
- `sigpending(set)`: Εξετάζει ποια `signals` (που μπλοκάρονται) είναι σε αναμονή (`pending`).
- `kill(pid, sig)`: Στέλνει το `sig` στο `process` με το `pid`.
- `sigsuspend(maskset)`: Εμπλέκεται και περιμένει για κάποια συγκεκριμένα `signals`.

Άλλες περιπτώσεις

- Αν ο γονέας τερματίσει πριν το παιδί καλέσει την `exit`:
  - Νέος γονέας η `init` (`pid == 1`).
  - Η `init` θα καλέσει τη `wait`.
- Αν το παιδί τερματίσει πριν ο γονέας καλέσει τη `waitpid`:
  - Το παιδί είναι στην κατάσταση `DEAD`.
  - Διατηρείται στον πίνακα διεργασιών για να διαβαστεί το `exit status`.
  - Η κατάσταση του αλλάζει σε `zombie (Z)` .

kill() (1/4)

- Μια από τις πιο γνωστές συναρτήσεις αποστολής σημάτων είναι η `kill`.

```
int kill(int pid, int sig)
```

Κλήση συστήματος που στέλνει το σήμα `sig` στη διεργασία `pid`.

Αν `pid > 0` το σήμα αποστέλλεται στην αντίστοιχη διεργασία.

Αν το `pid = 0` το σήμα αποστέλλεται σε όλες τις διεργασίες, εκτός από αυτές του συστήματος.

- Η συνάρτηση `kill()` επιστρέφει `0` σε επιτυχή εκτέλεση, `-1` σε περίπτωση σφάλματος.

Kill() (2/4)

- Η `kill()` χρησιμοποιείται από τη συνάρτηση `raise()` ως εξής:

```
kill(getpid(), sig);
```

- ❖ **Σημείωση:** Δεδομένου ότι η αποστολή σημάτων ουσιαστικά τερματίζει διεργασίες, είναι λογικό το σύστημα να παρέχει προστασία στις εκτελούμενες διεργασίες αλλιώς ο καθένας θα μπορούσε να τις τερματίσει. Η αποστολή και παραλαβή σημάτων επιτρέπεται μόνο μεταξύ διεργασιών που έχουν τον ίδιο ιδιοκτήτη (χρήστη). Εκτός των σημάτων που αποστέλλει ο διαχειριστής.

Kill() (3/4)

- Παράδειγμα “αυτοκτονίας”:

Η κλήση:

```
kill (getpid() , SIGINT) ;
```

στέλνει σήμα τερματισμού στη καλούσα διεργασία, δηλαδή στον εαυτό της. Αυτό αντιστοιχεί στην κλήση της `exit()`. Το `ctrl-c` στη γραμμή εντολών ουσιαστικά στέλνει `SIGINT` στη διεργασία (εντολή ή εφαρμογή) που εκτελείται.

Kill() (4/4)

- Επίσης υπάρχει και η συνάρτηση:

```
unsigned int alarm(unsigned int seconds)
```

που αποστέλλει το σήμα χρονοδιακοπής (αφύπνισης) SIGALRM στη διεργασία που την καλεί, μετά από δευτερόλεπτα. Αντίστοιχα λειτουργεί στη γραμμή εντολών η εντολή UNIX/Linux sleep.

Signal() (1/3)

- Η παραλαβή σήματος είναι απλή:

```
int (*signal(int sig, void (*func)()))()
```

Η συνάρτηση `signal()` θα καλέσει μια από τις συναρτήσεις `func()` με βάση τη τιμή του σήματος `sig`. Αν η κλήση της συνάρτησης `signal()` είναι επιτυχής τότε επιστρέφει δείκτη σε συνάρτηση `func()`. Αν δεν είναι επιτυχής τότε επιστρέφει `-1` και ενημερώνει.

Signal() (2/3)

- Ο δείκτης σε συνάρτηση `func()` μπορεί να πάρει τρεις τιμές:
- **SIG_DFL**-- δείκτη σε προεπιλεγμένη συνάρτηση του συστήματος `SIG_DFL()` που τερματίζει τη διεργασία μόλις παραλάβει το σήμα `sig`.
- **SIG_IGN**-- δείκτη σε προεπιλεγμένη συνάρτηση του συστήματος `SIG_IGN()` που θα αγνοήσει το σήμα `sig` (ΕΚΤΟΣ από το `SIGKILL`).
- **Διεύθυνση συνάρτησης**-- δείκτη σε συνάρτηση που ορίζει ο χρήστης.

Signal() (3/3)

➤ Οι δείκτες `SIG_DFL` και `SIG_IGN` ορίζονται στη πρότυπη βιβλιοθήκη `signal.h`.

➤ Έτσι αν θέλουμε να αγνοήσουμε το `ctrl-c` από το πληκτρολόγιο, γράφουμε:

```
signal(SIGINT, SIG_IGN);
```

➤ Αν πάλι θέλουμε το `SIGINT` να προκαλεί τερματισμό, γράφουμε:

```
signal(SIGINT, SIG_DFL);
```


Sigprocmask (1/5)

- Για να μπλοκάρουμε ένα σήμα, αρκεί να το βάλουμε στο `signal mask` και για να το ξεμπλοκάρουμε αρκεί να το βγάλουμε από αυτό το σύνολο.
- Το `signal mask` αλλάζει με τη συνάρτηση:
[επιστρέφει < 0 αν αποτύχει]

```
#include <signal.h>
int sigprocmask(int how, sigset_t *newmask,
sigset_t *oldmask);
```

όπου το `newmask` είναι το νέο σύνολο, ενώ στο `oldmask` θα επιστραφεί το παλαιό (αν `oldmask ≠ NULL`).

Sigprocmask (2/5)

- Το `how` καθορίζει πώς θα γίνει η αλλαγή.
- `SET_SIGMASK`: το νέο signal mask είναι ακριβώς αυτό που δίνεται στο `newmask`.
- `SET_SIGBLOCK`: πρόσθεσε στο υπάρχον signal mask ό,τι έχει το `newmask`.
- `SET_SIGUNBLOCK`: αφαίρεσε από το υπάρχον mask ό,τι έχει το `newmask`.

Sigprocmask (3/5)

- Το `sigset_t` είναι μια δομή που καταγράφει ποια σήματα μπλοκάρονται.
- Οι συναρτήσεις που μπορούν να προσθαφαιρέσουν σήματα στη δομή αυτή είναι οι εξής:
  - `sigemptyset(sigset_t *set)`: Άδειασε το σύνολο. Κανένα σήμα δεν θα μπλοκαριστεί.
  - `sigfillset(sigset_t *set)`: Βάλε όλα τα σήματα μέσα στο σύνολο. Όλα μπλοκάρονται.

Sigprocmask (4/5)

- `sigaddset(sigset_t *set, int sigid)`: Πρόσθεσε το σήμα `sigid` στο σύνολο (θα μπλοκάρεται).
- `sigdelset(sigset_t *set, int sigid)`: Αφαίρεσε το σήμα `sigid` από το σύνολο (θα ξεμπλοκάρεται).
- `sigismember(sigset_t *set, int sigid)`: Έλεγξε αν το σήμα `sigid` είναι στο σύνολο.

Sigprocmask (5/5)

- Έλεγχος αν η τρέχουσα signal mask περιέχει το SIGINT και αν ναι, το ξεμπλοκάρουμε:

```
int main() { sigset_t newmask, oldmask; ...
    sigprocmask(SIG_SETMASK, NULL, &oldmask);
    /* Just get the current mask */
    if (sigismember(&oldmask, SIGINT)) {
/* Check if SIGINT is blocked */
sigemptyset(&newmask);
    /* Create an empty set */
sigaddset(&newmask, SIGINT);
    /* Add the SIGINT signal */
sigprocmask(SIG_UNBLOCK, &newmask, NULL);
    /* Remove from current mask */ } ...
}
```


alarm() (1/3)

- Σήμα SIGALRM: Αποστέλλεται σε μία διεργασία από τον πυρήνα όταν εκπνέει ένα χρονόμετρο, το οποίο η ίδια είχε εγκαταστήσει και εκκινήσει νωρίτερα με μία κλήση στη συνάρτηση βιβλιοθήκης `alarm()`, που δέχεται ως όρισμα ακέραιο πλήθος δευτερολέπτων. Διαδοχικές κλήσεις στην `alarm()` επανεκκινούν το χρονόμετρο.

alarm() (2/3)

```
#include <unistd.h>
unsigned int alarm(unsigned int sec);
```

- Η παράμετρος `sec` καθορίζει το χρονικό διάστημα σε δευτερόλεπτα. Όταν ολοκληρωθεί το χρονικό διάστημα προκαλείται σήμα / διακοπή τύπου `SIGALRM`.
- Αν η συνάρτηση κληθεί πριν τελειώσει το προηγούμενο χρονικό διάστημα που είχε τεθεί, ακυρώνεται το παλιό και ορίζεται νέο διάστημα.

alarm() (3/3)

- Καλώντας την με παράμετρο 0, ακυρώνεται το χρονόμετρο.
- Επιστρέφει το χρόνο που έμεινε μέχρι να ολοκληρωθεί το προηγούμενο διάστημα.
- Επειδή και η `sleep()` μπορεί να υλοποιηθεί με χρήση των ίδιων χρονομέτρων με την `alarm()`, δεν πρέπει να γίνεται `sleep()` πριν την ολοκλήρωση του χρονικού διαστήματος από την `alarm()`.

fork() (1/4)

- Δυστυχώς οι συναρτήσεις της κατηγορίας `exec` ΔΕΝ δημιουργούν νέα διεργασία, παρά διατηρούν την τρέχουσα και απλώς τη βάζουν να εκτελέσει ένα άλλο πρόγραμμα.
- Υπάρχει ένας και μοναδικός τρόπος να γίνει αυτό: η κλήση συστήματος `fork()` :
  - Η συνάρτηση αυτή δημιουργεί ένα πανομοιότυπο αντίγραφο της τρέχουσας διεργασίας και οι δύο, πλέον, διεργασίες εκτελούνται ταυτόχρονα και ανεξάρτητα.

fork() (2/4)

- Η διεργασία που κάλεσε την `fork()` ονομάζεται διεργασία-γονέας ενώ η νέα διεργασία ονομάζεται θυγατρική.
  - Όταν δημιουργηθεί η διεργασία-παιδί, δεν ξεκινάει να εκτελεί την `main()`. Αρχίζει να εκτελεί, αμέσως μετά το σημείο που έγινε η κλήση στην `fork()`.
- Είναι λες και ο πατέρας και το παιδί να επιστρέφουν μαζί από την `fork`.

fork() (3/4)

- Το παρακάτω πρόγραμμα δείχνει μια απλή χρήση της `fork()`, όπου δύο αντίγραφα του ίδιου προγράμματος εκτελούνται 'ταυτόχρονα' (πολυεργασία, *multitasking*)

```
#include <stdio.h>
#include <unistd.h>
main()
```

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα.

fork() (4/4)

```
{
  int some_value;
  printf("Forking process\n");
  fork();
  /* This part of the program is executed by
  two different proceses */
  printf("The process id is %d \n", getpid());
  some_value = getpid() + 10;
  printf("Some value is %d", some_value);
  execl("/bin/ls", "/bin/ls", "-l", NULL);
  /* This line is not executed because of th
  execl function */
  printf("This line is not printed\n");
}
```


Τέλος Ενότητας

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

